Ч. 61. Субота 28 (15) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї. — Нове сторонництво на Угорщині. — Угорско-хорватский спір. — Виборский процес.

Deutschnationale Korresp. доносить, що вчера відбула ся за починном правительства і предсідателя буджетової комісиї конференция, в котрій взяли участь майже всї міністри і провідники парляментарних сторонництв. П. През. мін. вказав на повільний хід нарад буджетової комісиї, в наслідок чого полагоджене буджету есть неможливе і відзивав ся до комісиї, аби без шкоди для нарад найшла средство для приспішеня своїх праць. По довшій дискусиї згоджено ся на те, аби всї бесїдники, котрі при буджетї міністерства просьвіти два рази записані до голосу, одно свое зголошене вичеркнули, а дальше постановлено старати ся, аби бесїдники промавляли коротко і річево. П. Президент міністрів заявив серед дискусиї, що рада державна розпічне дня 11 цьвітня Великодні ферії. Отже до полагодженя наглячих внесень і континґенту рекрута, котре прийде також яко нагляче внесене, буде мати девять днів до розпорядимости. Ферії потревають до дня 25 цьвітня. — З парляментарних кругів доносять, що дискусия над етатом просьвіти буде перервана, натомість прийде під наради етат міністерства судівництва. — Die Zeit доносить, що вигляди тої дискусиї не представляють ся надто спокійно. Нема сумніву, що впевнюване о пізнійшім полагодженю язикової справи вже тепер не суть достаточні. Настрій супротив міністра судівництва тепер гірший як давнійше. В парляментарних кругах кажуть, що конфіската брошури Вармунда послїдувала на безпосереднє порученє міністра; то викликує велике невдоволене в кругах німецких послів радикальних і поступових.

Зараз по скликаню державної ради 2-го цьвітня збере ся нарада представителів клюбів, щоби уложити розклад і порядок робіт в державній радї. Не тілько правительство, але й парляментарні сторонництва повинні наставати на те, щоби буджет в цілости був ухвалений парляментарно в повній палатї. В тій цїли мае бути уложена не лише докладна лїста бесїдників, але мае бути визначений час для обради над кождою главою. — До Prager Tagblatt-у доносять з Відня, що бар. Бек вже в найблизших днях предложить провідникам сторонництв і знатокам язиковий закон для Чех.

В Істриї повело ся правительству по довгих переговорах довести до порозуміня між італїяньскою більшостию а хорватскою меншостию в справі соймової виборчої реформи. Тепер ухвалив тамошний сойм на основі сего порозуміня вироблений начерк нової ординациї виборчої і нового кр. статуту одноголосно. Сойм буде числити замість 33 послів, як се було тепер, 44 і трех вірилїстів. Відповідно тому помножено число членів краєвого виділу о одного. Також мае бути обезпечене підмагане культури і народно господарских справ обох народів, охорона меншости заведенем кваліфікованої більшости для ухвал соймових про буджетові, громадскі і законодатні питаня. Окрім вірилїстів буде сойм складати ся з 25 італїяньских і 19 хорватских послів, коли доси було лише 9 хорватских а 21 італїяньских. Виборчі округи будуть по змісї национально одноцільні.

Молодоческі посли соймові і парляментарні відбули оногди нараду в Празї під проводом Скарди. Др. Крамарж здавав справу про парляментарне положене, а збори приняли то до відомости і ухвалили довести до порозуміня з послами инших сторонництв, котрі без понеханя своєї проґрами схотіли би взяти на себе одвічальність за ческу політику.

Міністер Кошут мае при нагоді послуханя у монарха зложити заяву, що сторонництво независимих не хоче дальше оставати в коалї-

2)

СТРАШНИЙ ДЕНЬ.

(З російского — К. Станюковича).

(Дальше).

— Чи скоро відпливаемо звідси, Єґоре Митричу? — спитав писар, задержуючи его.

— Імовірно нині.

— Лиш коби як найскорше. Прокляте гнїздо! Страшенно нудне...

— То вовча нора.. Не дармож жиють тут „нещастні!..“[1]) Скоро, наперед, братя! — крикнув знов лодкар, заклявши при тім.

Веселі і вдоволені, що можуть добре випарити ся в парни, в котрій вже не були від півтора року, взяли ся моряки і без наклякуваня Єґора Митрича виймати з своїх полотняних торб біле, мило і кусники клоча та розмавляли між собою про дожидаючу їх приемність.

— Ей, матїнко Росие! Знов тебе згадаемо. Від Кронштадту ні одної парні!

— То, то імепно, скрізь за границею нема парні, лиш ванни!.. Ну, гадав би чоловік, що й за границею мусять люди їсти кашу, але... — замітив один моряк з лівого боку корабля, жалїючи над чужинцями.

— Справді нігде? — спитав молодий, чорнявий моряк.

— Нігде. Без парні жиють ті боввани! Всюди мають лиш ванни.

— Ех, ті ванни, чорт їх побери! — замітив другий. — В Брестї був я в такій купели! То чисте ошуканьство! Навіть чоловік не може порядно обмити ся.

— А тут добре?

— Дуже добре! — відповів моряк, що був вчера в парни. — Правдива парня. Наші вояки будували, отже росийска. Для них і для „нещастних“ в копальнях угля то одинока потїха, тота парня...

— Ох, тяжке тут житє!

— І комендант, кажуть, мае бути зьвір. Словом, правдива карна оселя... Нї шинку нї женщини! Лиш якась стара каторжниця є там... Наші люди бачили еї.

— І ти чей побачиш еї — сказав сьміючи ся Єґор Митрович і приступив близше. — Наперед, наперед; на двір, хто готовий... Досить балаканя! Бодай вас...

Моряки виходили один за другим з своїми клунками під плащами на поклад і уставляли ся там в ряд. Перший офіцир вийшов, повторив підпоручникови Миркову приказ, аби вернув перед одинайцятою годиною і велів людям всїдати на лодку, що вже з розпущеними вітрилами колисала ся на водї побіч корабля. Моряки стали з вдоволенєм спускати ся по драбині, повскакували до лодки і посїдали на лавках. Перший офіцир наглядав ті приготовленя. За пять мінут повна людий лодка з підпоручником Мирковим при кермі відчалила від корабля, полетіла під вітром мов стріла наперед і щезла вскорі в темній мраці, що все закривала берег.

II.

В офіцарскій каютї зібрали ся всї при столї вкритім снїжно-білим обрусом. Дві купи сьвіжих булок, виріб корабельного пекаря, масло, цитрини, фляшка коняку а навіть убита сметана красували ся на столї і сьвідчили про господарский талант завідателя офіцирскої кухнї, молодого лїкаря Плятона Василевича, котрого вже другий раз вибрано до того тяжкого обовязку. Сьвіжо напалена зелїзна печ позваляла всім сидїти без зверхних наміток. Всї пили чай, розмавляли і ганьбили передусім „проклятий“ Сахалин, куди доля занесла корабель. Нарікали також на отвертий рейд і неспокійні филї, на погану погоду, околицю, студінь і повільне набиране угля.

Всім, від першого офіцира аж до наймолодшого члена офіцирскої каюти, румяного і сьвіжого Арефева, котрий лише що авансував на підпоручника, була та стация дуже не мила. Така „пристань“ не манила моряків до себе. І що мало їх там манити?

Непривітною була та нещастна оселя на голім побережу виставленого на бурі заливу з понурим, безкраїм лїсом в глибині краю і такимиж непривітними касарнями, де мешкало пятьдесять поселенців, що від рана возили угле з недалекої копальнї, і пів компанії вояків сибірского пограничного баталїону.

Коли перший офіцир заявив, що „Яструб“ вийде нині безусловно о четвертій годинї на повне море, хоч би навіть не докінчено набираня угля, повитано ту вість з великою радо

[1]) „Нещастними“ називають в Росиї злочинців.

циї і не бажає коаліційного міністерства, але само хоче обняти керму державну і утворити міністерство виключно з независимих. В заміну за те має Кошут приречи удержане спільности банку і згоду независимих на підвишку офіцирских плат. Дневник „A Nap“ зазначує, що імовірно з урядової сторони заперечать тим вістям, але він обстає, що єго вісти правдиві.

Против коаліциї і зокрема против сторонництва Кошута обявляє ся на Угорщині, як доносять, сильна опозиция, котра орґанізує нове сторонництво „лївицю независимих і 1848 року“. Проґрамою нового сторонництва єсть рівноправність, знесенє всїх привилеїв, загальне голосованє і поладнанє справи немадярских народностий. Сими днями орґанізатори нового сторонництва, посли: Лендель, Фаркашгази, Слюга, Тороцкай і Сапанош, приїхали до Дебрецену, де розвинули свою опозицийну проґраму. Принимано їх з великим одушевленєм.

Загребскому „Обзорови“ доносять з Відня: З уваги, що спір між Угорщиною а Хорватщиною має некористний вплив на балканьскі справи, парляментарні і двірскі круги раді би винайти який вихід. Особливо звертає на себе увагу проєкт одного бувшого міністра. Проєкт передано одному з архикнязів. Головні єго ради є перевести ревізию хорватско-угорскої угоди в сїм напрямі: Хорватский сойм подає терно для іменованя бана; всї податки побирає ся в Загребі, а частину, припадаючу на спільні видатки, відсилає ся відси до Будапешту; всї спори в разї, коли реґніколярні депутациї не мали би успіху, рішає суд роз'ємний; хорватскі посли, висилані до угорского сойму, мають характер делеґациї; аж до часу полагодженя тих справ застановляє ся всї теперішні спори, не виймаючи спорів задля праґматики. Президент міністрів Векерле, повідомлений о тім проєктї, заявив, що він не може ним займити ся; всї внесеня буде він відсилати банови.

Ві второк розбирав петербурґский сенат касацийну жалобу против засуду в процесї послів І. Думи, що були підписали виборґский маніфест. Жалоба опирає ся на тім, що ставлено неправильні питаня; що не було конкретних доказів на те, що обжаловані умовили ся розширювати виборґский маніфест та на тім, що більша частина обжалованих не брала ніякої участи в розширюваню відозви. В касацийнім трибуналї, в якім засїли всї члени кримінального касацийного трибуналу, проводив сенатор Шелиховский. Обжалованих боронили адвокати, б. посли: Тесленко, Ґрузенберґ і Волькенштайн. По переведеній розправі сенат відкинув жалобу неважности. Через те всї посли, що виступили колись против замаху на конституцийні свободи российскої держави, розпічнуть незабаром відсиджувати свою кару.

Новинки.

Львів, дня 27-го марта 1908.

— **Нові ґімназиї.** Є. В. Цїсар призволив на утворенє з початком року шкільного 1908/9 слїдуючих ґімназий державних з польскою мовою викладовою: VIII ґімназиї у Львові, II ґімн. в Новім Санчи і II ґімн. з польскою викладовою мовою в Тернополи.

— **Іменованя.** Старшими інспекторами I кл. іменовані старші інспектори II кл. сторожі скарбової: Фр. Радзіковский і Стан. Ценнерманн. — Радниками скарбу в окрузї львівскої Дирекциї скарбу іменовані секретарі скарбу: Андрій Чабан, Йос. Махницкий, Севаст. Курись, Йос. Чарнек, др. Ст. Ґрабшайд, Юл. Фішер, Мар. Клюґ, Вікт. Якубовский, Волод. Красуцкий, Мар. Дейман, Йос. Нароцкий, Фел. Шелїґевич, Йос. Печонка, Ів. Тржаска, Мих. Тепфер, Каз. Літиньский, Мих. Рудницкий, Теоф. Чабан, Сг. Каміньский, Каз. Яросевич, Едв. Патрин, Йос. Старушкевич, Чесл. Попель, Й. Зоммер і В. Флях.

— **Фабрику фальшивих гроший** викрила львівска поліция на Знесїню в домі якогось Каца під ч. 96. У Львові появляли ся вже від довшого часу фальшиві гроші, іменно 1-коронівки і штуки по 10 і 20 сотиків, виконані досить невручно. Одну таку фальшиву корону відобрано маґазинерови Маркусови Шахови, другу, як ми то вже доносили, заквестионовано у купця Маркуса Зільбера з Винник. Обі монети були зроблені з цини і виконані так лихо, що сторони на котрій зчаходить ся орел або угорска корона, були майже зовсїм гладкі. Поліция розпочала енерґічне слїдство і викрила, що в домі згаданого Каца на Знесїню мешкає двох „фабрикантів“, якийсь Йосиф Зенкевич і Зиґмунт Шмінкевич з котрих перший відсиджує тепер якусь кару в арешті суду карного секция III у Львові. При ревізиї в їх помешканю знайдено всїлякі знаряди служачі до фабрикациї 5· і 1 коронівок та 10 і 20 сотиків. Крім того знайдено ще й кілька готових вже монет. Спільник Зенкевича Шмінкевич втїк і тепер поліция слїдить за ним.

— **Матура дорожіє.** Віденьский „Fremdenblatt“ доносить: Доси виносила такса іспитова за іспити матуральні для публичних учеників 12 К, а для приватистів і екстерністів три рази тілько, значить ся 36 К. Після розпорядженя міністерства просьбіти мають від тепер і то вже від сегорічного реченця іспитового всї ученики публичні ще перед тим, заким розпічнуть ся письменні іспити платити по 20 К, а приватисти і екстерністи по 50 К. Ученики увільнені від половини або й від цїлої оплати шкільної суть увільнені в тім самім відношеню і від такси іспитової.

— **Дрібні вісти.** З днем 1 цьвітня переходять 2 і 4 баталіони 24 (коломийского) пп. разом зі штабом полковим зі Станиславова, а 3 баталіон із Заліщик до Відня. — В Лубнї (Leoben) на зборах руских студентів гірничих „Чорногора“ вибрано слїдуючий виділ: голова Богдан Кельонжек, секретар Омелян Винар, касиер Мелитон Антоневич. — Пані Софія Найсер згубила в дорозї з ул. Гоффмана до головної почти золоту бранзлетку висаджену ґранатами, а пані Софія Гичова згубила на Хоружчині 8 метрів шовкової материї білої в рожеві пасочки. — На Хоружчині знайдено великий золотий ковток в видї обручика. — В готели краківскім арештувала поліция Тересу Дуду і Івана Врублєвского, пошукуваних за крадїж. Т. Дуда вкрала свому чоловікови 300 К і втекла зі своїм любасом Врублевским до Луцка в Росиї, звідки тепер обох вернули. Із вкрадених гроший знайдено при них лиш 84 К. — Професор ґімназиї в Чернівцях Декер одержав сими днями пакет з почти, в котрім була, на щастє лихо зроблена пекольна машина выповнена стрілним порохом і цьвяхами. Підозріних о висланє тої пачки кількох учеників арештовано. — В Ливадиї (Крим) вояки 16 полку стрільців застрілили на місци муштри двох офіцирів.

— **По американьски.** Русини, видко, американізують ся борзо, як то показує ся із слїдуючої оповістки оголошеної в „Канадийскім Фармері“: „Де є Іван Сандуляк з Брідка (Буковина), котрий вкрав мою жінку в Летбрідж і втік з нею десь до Портаж ля Прейрі? Єї імя Доминика Гливка з Жучки (Буковина). Хто би з читачів „К. Ф.“ донїс менї, де она є, дістане красну нагороду. Писати на адресу і т.д.“

— **Нещасливі пригоди.** Із Збаража пишуть нам: Дня 23 марта с. р. около год. пів до 8 вечером, мельницкий ученик Антін Сїдзїньский, лїт 16, занятий в ґазовім млинї Франца Соболяка в Максимівцї хотів наложити пас на трансмісийне колесо і робив то так неосторожно, що колесо розгонове вхопило єго і так здушило, що він в наслїдок внутрішних ушкоджень в годину по тій пригодї помер. — Підчас катастрофи на шляху желїзничім коло Хоростиова дня 22 с. м., о чім ми вже доносили, погиб, як нам тепер пишуть з Гусятина, жид Марко Розенштравх на місци, а 6 осіб було покалїчених.

— **Виновників крадежі в Олеську** на почті, о чім ми свого часу доносили, удало ся вже львівскій поліциї вислїдити і деяких з них

стию. Молоді офіцири почали на ново любувати ся гадкою про Сан Франціско і про те, як будуть могли розміняти свої гроші.

Гроший, Богу дякувати, було досить. За тих півтора місяця їзди зі стациями по найріжнїйших дїрах нашої приморскої области на Далекім Всходї, не можна було навіть при найлїпшій воли видати гроший. А тепер було ще три до чотирох тижднїв дороги до Сан Франціско, так що кождий мав би тодї в кишени чвертьрічну платню, а до того на всякий спосіб ще й якийсь задаток...

По страшенній нудї у всїх тих „песячих“ норах бажало ся морякам якоїсь „правдивої“ пристани. О добрій пристани з усїми єї вигодами і розривками думали — очивидно не голосно — навіть такі статочні люди, як перший офіцир Николай Николаєвич, котрий взагалї дуже рідко коли висїдав на берег і то лише на короткий час, аби трохи відсьвіжити ся, або перший машиніст, а навіть сьвященик Спиридіон. Всї они слухали з видимим вдоволенєм, коли Сніткин, грубий поручник, з мягкими, сочистими устами і малими очками, веселий, добродушний, все до балаканки і оповіданя готовий молодець, розповідав про приємности Сан Франціска, де він був вже в часї своєї першої подорожи довкола землї і вихвалював з одушевленєм властивим лиш морякам красу і принаду Американок.

— Чи они справдї такі красні?

— Просто пречудні! — відповів Сніткин на доказ поцїлував свої грубі пальцї.

— Ну, Василевич, ви захвалювали нам і Маляйки. Ви казали, що они не аби які — замітив один підпоручник.

— Очивидно! Они зовсїм не бридкі в своїм родї, ті темні дами! — відповів поручник Сніткин, сьміючись. Очивидячки не був він дуже перебирчивий що до краски тїла хорошого пола. — Всьо зависить від точки погляду і обставин, в яких опинить ся нещастний моряк! Га, га, га...

— Навіть при яких небудь обставинах а ці захвалювані Маляйки препоганї!

— Ого, ади, який естетик! Прошу вас! А мимо вашої естетики залюбились ви все таки на Камчатцї в панї асесоровій і питали єї, як смажить ся ґоґози і ожини... Ну, а тій панї минуло вже хиба сорок лїт. То правдивий чобіт! Гірша, як найгірша Маляйка...

— Ну, о тім можна би ще говорити! — воркнув підпоручник.

— Говоріть ви, голубчику, кілько хочете! Все таки буде она чоботом! Вже хочби то пятно на носї. Чи купив би таке за гроші... А ви все таки співали їй романци... Значить, всьо зависить від обставин.

— Я цїлком не співав! — боронив ся молодий підпоручник.

— Пригадуєте собі, панове, як ми тодї всї зі смаженинами від'їздили з Камчатки?

Всї голосно зареготали.

Пригадали собі на ново веселу подію в Петропавловску на Камчатцї, де „Яструб“ мав тридневний пристанок. Всї шість дам тамошної інтеліґенциї заворушили ся з нагоди тих відвідин. Забули свою взаїмну неприязнь і погодили ся між собою, аби рідким гостям устроїти баль... Але вечером по від'їздї з Камчатки приніс кождий з молодих офіцирів на корабли горнець смаженини до офіцирскої каюти і ставив єго з ликуючою усьмішкою на столї. Спершу всї дивували ся, а відтак страшенно сьміяли ся, коли показало ся, що у всїх тих вісьмох горнцях була смаженина, найбільше ожин, подарунок одної і тої самої трицятипятьлїтної панї, котра уважала ся першою красавицею між петропавловскими дамами. А однако кождий, котрому она давала горнець смаженини „на памятку“, уважав себе за одинокого, якого стрїтило то незвичайне відзначенє.

— Всїх нас пошила в дурні, та хитра жіночка! — ревів Сніткин заєдно. — Та смаженина на памятку, лише для вас! — І руки кождому стискала і... ха, ха, ха... хитра! Тепер хоч нї один з нас не може чути ся обидженим.

(Дальше буде).

навіть арештувати. Показує ся, що була то ватага, котра займала ся головно крадежами по ярмарках і малих місточках а члени єї перебували або на селї або де в якім малім місточку. Аґентови львівскої полїциї Вайнштокови і канцелїсті Козловскому удало ся переловити листи, які писали до себе члени тої ватаги, а в котрих назначали собі сходини для залагоджуваня всїляких інтересів, і остаточно їх самих дістати в свої руки. Отже в Ляшках королївских арештовано Лейбу Надельштехера, котрий подавав себе за торговельника кіньми. У него знайдено 580 кор. готівкою, компромітуючі єго листи і велику масу білєтів зелїзничих, котрі доказують, що Надельштехер був заєдно на роз'їздках. В Білцї шляхотскій арештовано знов якогось Зельмана Бенена, також нїби то торговельника кіньми, а в домі єго сконфіскувано листи, що сьвідчать о доконаних крадежах. Третий з тої спілки єсть якийсь Станислав Лепянка, званий „паном лїсничим". Єсть то молодий хороший мужчина, котрий убирав ся елеґантно по міски і мешкав постійно в селї Адами, каменецкого повіта. Він жив собі вигідно, їздив заєдно а на селї удавав студента лїсної школи у Львові, задля чого й називано его на селї „паном лїсничим". Головного члена тої спілки поки що ще не зловлено. Полїция припускає, що тота ватага допустила ся крім крадежі в Олеську ще й кілька инших великих крадежий.

— **Огнї.** Дня 21 с. м. перед полуднем навістив страшний огонь село Переводів, сокальского повіта. В огню станула пять господарских загород, а страшна буря грозила пожежою цілій оселї. Завдяки енерґії молодих учителів та їх відвазї пожежу перервано і здержано. Огонь повстав через неосторожність коло печи одної селянки, що пекла хлїб. Всї господарскі будинки були обезпечені в „Днїстрі" або в Товаристві краківскім, на загальну суму 12.000 кор. Село Переводів завдячує зльокалїзоване огню також місцевим жандармам, котрі своєю енерґією і відповідним заряджененм причинили ся до того, що огонь не розширив ся дальше. — В Іваниківцї коло Радча, богородчаньского повіта, вибух оногди великий огонь і знищив 12 загород селяньских. Шкода єсть значна і була лиш в части обезпечена.

— **Сензацийне самоубийство.** Сеї ночи по 2 год. в хвили, коли ул. Академічною ішли др. Чоловский, др. Шелїґа і лїкар др. Кікінґер, кинув ся з вікна III. поверха з готелю Жоржа якийсь чоловік і забив ся на місци. Згадані панове почувши гук, підійшли близше і побачили на тротоарі тїло якогось мужчини а др. Кікінґер сконстатував вже лиш смерть. Збуджено зараз службу готелеву і завізвано полїцию.

Отверте вікно від комнати на III. поверсї було доказом, звідки той мужчина кинув ся, отже управитель готелю, п. Терлецкий, пішов туди зі службою, але побачив, що двері були замкнені. До комнати добули ся аж дверми з сусїдної комнати. В комнатї був нелад. На верху знайдено паспорт виставлений у Віднї на імя барона Фридриха Еренбурґа а з паспорту того показало ся, що Еренбурґ приїхав вчера з Росії, де через кілька днів перебував в Києві. Крім паспорту знайдено шифровану картку з кількома польскими словами і лист писаний сьвіжо по нїмецки, майже цілий замазаний чорнилом, слїдуючого змісту: „Ich schwöre bei Gott, dass ich unschuldig bin und unwissendes Opfer eines russischen Pristaws geworden bin. Ich wusste von nichts früher und jetzt habe ich von Burley"... (Кленусь, що я невинний і став ся несьвідомою жертвою росийского пристава — полїцийного урядника поцітового. — Я перед тим не знав нїчого, а тепер від Бурлея...). Проче замазане і не можна нїчого відчитати а на кінци картки єсть ще дописка: „Mehreres in der schwarzen Tasche". (Більше в чорній торбі).

В перший хвили здавало ся, що має ся тут дїло з самоубийством з причин якихсь може полїтичних; пізнїйше однак показало ся, що в гру входять справи приватної натури. На місци події явив ся насамперед комісар II. части міста п. Шеремета, а відтак лїкар міський др. Сербеньский, котрий сконстатував, що самоубийник має розпукнену голову і зломану ногу. Еренбурґ вискочив з вікна в нічній сорочцї і в маринарцї та в скарпитках. При спаданю, здаєсь, вдарив собою об бариєру ґанку на І. поверсї, відбив ся від неї і впав на тротоар. Маринарка і сорочка були зовсїм попукані. Тїло забрано до інститута судової медицини.

Коли на місци явив ся комісар полїциї п. Квятковский, комісия пішла до комнати, в котрій Еренбурґ мешкав від вчера. Передовсїм отворено чорну торбу. Тут знайдено в окремій пачцї 1.100 рублїв, в иншім місци 59 рублїв, записки писані по нїмецки і цїлу пачку актів. З поверховного їх оглянення можна здогадувати ся, що Еренбурґ походив з курляндскої нїмецкої родини і старав ся о спадщину по помершім своїм братї в Росиї, Івановичу Еренбурґу. Розходило ся мабуть о маєтність Андреївка. Бурлей єсть здаєсь правним єго заступником і допустив ся якогось обманьства а відтак зложив то на Еренбурґа. Можна припускати, що Еренбурґ або побоюючись злих наслїдків обманьства або може маєткової руїни, відобрав собі житє. В записках знаходять ся великі суми, які винні єму всїлякі люди; між иншими знаходять ся там назвища др. Ляпаца і др. Коіча з Відня. У великім куфрі знайдено велику скількість нового біля і одїня а в кишени в камизельцї білєт зелїзничий з Києва до Відня. Еренбурґ лишив також 50 К і картку, на котрій написав, що призначує ті грошї яко належитість за готель і для служби. Річи і грошї самоубийника забрав комісарият а папери полїция.

Телеґрами.

Відень 27 марта. Канцлер нїмецкої держави кн. Більов приїде в недїлю до Відня в гостину до мінїстра справ внутрішних бар. Еренталя.

Відень 27 марта. Участники анкети в справі розділу континґенту спірітусу постановили відступити від переводженя формальної дискусиї, а то зі взгляду, що кождий із знатоків може підчас нарад над поодинокими питанями обговорювати виводи мінїстра скарбу. Отже розпочали ся наради над поодинокими питанями.

Берно (моравске) 27 марта. Нинї відкрито сесию моравского сойму. Маршалок ґр. Серенїй виголосив привітну промову а відтак представив новоіменованого намістника бар. Гайнольда, котрий виголосив також бесїду, упевняючи, що так само як на Шлеску буде й тут старати ся посередничити межи обома народами.

Гамбурґ 27 марта. Помер тут бурмістр президент др. Минкеберґ.

Париж 27 марта. Вчера вечером відбули ся тут бурливі збори акціонарів товариств основаних арештованим тут мантієм на великі розміри банкіром Рошетом. Протестовано против арештованя того банкіра, бо оно стало ся причиною великих страт. Збори зажадали провізоричного випущеня Рошета на волю.

Венеция 27 марта. Цїсар Вільгельм видає вчера вечером на яхтї „Гогенцоллерн" обід на честь венецких властий.

Петербург 27 марта. В комісиї пропінацийній мінїстерство скарбу заявило ся рішучо против індемнізациї за пропінацийне право дворів.

Петербург 27 марта. Димісиї мінїстра маринарки Дікова не принято.

Петербург 27 марта. Залеґалїзовано оснований Пуришкевичем „Союз Архангела Михаїла".

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·53**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·56, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·35**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·28 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·16 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).